

Lucrări de primăvară

Blacks

Ce pajiște e-a vieții ogrăjoară,
ce apropieri sunt astăzi lângă noi!
Speranța e-adierea ce-nconjoară
un ochi dormind, fixat într-un altoi.

Dar pot dormi, așa cum decretează
unii ce cred că viața ne-a înghețat,
c-a noastră despărțire cu emfază
a geruit un cuplu minunat?

Cine-a tăiat a trunchiului tărie
și-al nostru viitor ni l-a scurtat,
Ca mai apoi, văzând că sunt în vrie,
să m-altoiască pentru a fi iertat?

Poate că noi i-am dat ferm argumentul
să taie o iubire ce stagna
și că orgoliul fost-a instrumentul
ce folosit a fost de clipa grea.

Coroana unui cuplu-n devenire
s-a prăbușit tăcută spre neant
am început să plâng de dezlipire
de seva ta ce-i mie adjuvant.

Iar plânsul meu-un fluviu de iubire,
curgând înspre izvorul bălăuc,
prin lacrimi de iubire-a dat de știre
că fără tine mor și mă usuc.

Și înc-o șansă am primit, iubire,
prin mine mugur la al tău altoi,
când ne-am fixat în trunchi spre izbăvire
și a renaște-n viață amândoi.

Nu mai contează ordinea firească
Cine e mugur, cine e e altoi,
Nimic nu va putea ca să oprească
al nostru crez în șansa unui "doi".

Nu am nevoie de o altă Evă
ca să renasc spre Soare tot crescând
căci o iubire vie ca o sevă

îmi flutură prin vene și în gând.

Noi vom porni pulsând din nou iubire
și împreună ne vom dezvolta
într-o coroană fără-asemuire
Ce Nesfârșitul îl va completa.